

mesterét, Petko Todorovot is rávették, hogy kitűzze a nemzeti zászlót. A russzofilok akkor igen merészen homloktérbe léptek s a „győzedelmes“ Oroszország mellé való csatlakozást követelték. Természetes, hogy most, amikor nyilvánosságra került, hogy Przemysl újra a miénk lett, még pedig ostrommal és nem kenyér híjján, egyszerre elcsöndesedtek. A szófiai kormánykörökben *megelégedéssel* fogadták a nagy esemény hírére és az a vélemény, hogy *Przemyslnél Bulgária igazságos ügye is előrehaladt*. Az a mesterségesen teremtett hangulat, amelyet az Olaszországgal megerősödött entente csinált Szófiában a háború mellett, erősen megcsapant. A bolgár nép, *Radoszlavov* vezetésével, csakis bolgár politikát fog folytatni.

A VARSÓI ELLENLÉGIO.

Krakó, június 11. A Krakóban megjelenő *Naprzód* című lap a Varsóban egyre hangosabban jelentkező *oroszellenes* hangulatról érdekes részleteket közöl. Elmondja, hogy a nemes asszonyok legutóbb gyűlést tartottak, melyen a russzofil vezér, *Dmowski* tizenhárom lengyel hívének *megvetésüket* fejezték ki. Az a lengyel légió, melyet *Dmowski* szervezett, siralmasan fejezte be pályafutását. Beolvastották az orosz hadseregbe. Eleinte még meghagyták tagjain az *L. P.* (Lengyel légió) betűket viselő karszalagot, de hamarosan ezt is elvették tőlük. A lengyel vezényszó megszűnt, majd a légió tagjait szétszórták az egyes orosz ezredekbe. Az „önkéntesek“ közül többen megcsalódva, öngyilkosságot követtek el. Varsót és egész Lengyelországot áthatja a remény, hogy Ausztria-Magyarország és Németország *hamarosan meghozza a felszabadítást* s a nemzeti remények teljeseését.

AZ OROSZOK GALICIÁBAN FÖLDET OSZTOGATTAK.

Bécs, június 11. A *Zeit* jelenti: Az oroszok Dobromilban rettenetesen garázdálkodtak. A földesurak és zsidók lakásaiból parasztokkal elhordatták a butorokat és a *földbirtokosok földjét széjjelosztották közöttük*. Bevonulásunk után rengeteg parasztházban találtak csapataink lopott butorokat és egyéb holmikat.

A német órlás tengeralattjárók.

Basel, június 11. Az angol kikötőkbe legújabbán érkezett hajók kapitányai jelentették a révhivataloknak, hogy *a tengeren német órlás tengeralattjárókkal találkoztak*, amelyeknek igen magas számuk volt. Így több egy irányból érkező hajó kapitánya jelentette, hogy az *U 80.* és *82.* számú német tengeralattjárókkal találkoztak, melyek *üldözték őket*. Angliában e miatt általános a rémület. A lapok és a hivatalos körök azzal igyekeznek megnyugtanni a közönséget, hogy Németország részéről a számozás csak csel, amellyel az angolokat meg akarják ijeszteni. Más lapok azt írják, hogy ez csak a hajósok rémlátása, mert annyi tengeralattjárója Németországnak nem lehet.

Török hivatalos jelentés.

Konstantinápoly, június 11. Az Agence Milli jelenti: A főhadiszállás közli: A Dardanella-fronton tegnap sem történt lényeges esemény. Anatóliai ütegeink sikerrel lötték az ellenséges gyalogsági és tüzérségi állásokat és elhallgattattak egy taracküteget. Az ellenségnek legutóbbi sél-bahri csatában szenvedett veszteségét több mint tizenötezerre becsüljük. Az ellenség még mindig nem takaríthatta el azoknak a katonáknak a holttestét, akiket akkor hagyott a csatatéren, amikor ellentámadásunk régebbi állásába vetette vissza. *(Közli a miniszterelnöki sajtóosztály.)*

Szerb-bolgár feszültség.

Szófia, június 11. Nisi jelentés szerint az entente részéről nagy fáradozás folyik, hogy *Szerbiát a macedóniai kérdésben engedelmekre bírják*. Az eddigi fáradozások egészen *meghiúsultak*, sőt a nisi és belgrádi sajtó a leghévesebben állást foglal *Bulgária ellen* s az egész bolgár Strumica-vidéket Szófiáig, mint *szerb területet* reklamálja.

AZ U 4. SIKERE.

Berlin, június 11. A *Lokalanzeiger* az U. 4. sikerével kapcsolatban azt írja, hogy az *osztrák-magyar flottát ugyanaz az ősi szellem hatja át, mint 1866-ban*. Az osztrák-magyar tengerésztisztek és a tengerészlegénység a német tengerészek méltó bajtársai, a kikkel vetélkednek a vítérségben.

A KÖZPONTI HATALMAK GYŐZNEK.

Athén, június 11. A *Neon Asty* című lap szerint Duzmanis, a görög vezérkar főnöke úgy nyilatkozott, hogy a központi hatalmak győzelme minden ellenségük felett ma éppen annyira kétségtelen, mint a háború elején volt, amikor ő is ezt megjósolta, anélkül, hogy sok hitelt adtak volna jóslatának.

Az új négyesszövetség.

Rotterdam, június 11. A *Nieuve Rotterdamse Courant* párisi levelezője azzal a kérdéssel foglalkozik, hogy *az entente milyen koncessziókat adott Itáliának?* A politikai és diplomáciai körök vegyes érzelmekkel nézik az eseményeket. Bár Olaszország hadüzene-tét megelégedéssel fogadták, mégis kételkednek abban, hogy *lesz-e ebből Franciaországnak és Oroszországnak annyi haszna, mint amennyibe Itália közbelépése kerül nekik*. Különösen aggodalmat kelt a jövőre nézve *Olaszország afrikai és albánai aspirációja*. Most maga Franciaország biztosította Olaszország afrikai és közép-tengeri hatalommá való fejlődését. Oroszország titokban szintén rossz szemmel nézi Itáliának az Adria szlávoklaktá részén való terjeszkedését. *Orosz-*

ország kénytelen volt odaigérni az új szövetségesnek azokat a területeket, amelyekre eddig Szerbia tartott igényt. Egyedül Angliának ígérkezik haszna az olasz szövetségből, mert hiszen Olaszország két hatalmas riválisának, Franciaországnak és Oroszországnak közép-tengeri befolyását gyöngíti.

A szegedi altábornagy a harctérre indul.

Amikor repülőgépen hozták ki Przemyslből.

(Saját tudósítónktól.) A szegedi kerületi parancsnok, *Festl Lehel* altábornagy elbucszott a város hatóságától. Felsőbb parancsra a harctérre indul. *Egy honvédhadosztály vezetését veszi át*, egy új honvédhadosztályt, mely körülmény fényes bizonyíték arra, hogy nemcsak Németország, de Magyarország hadiereje is kimeríthetetlen. Csupán azt jégyezzük még meg, hogy a hadosztályban *főként szegedi honvédek lesznek*, így a kiváló, katonái által itthon is rajongásig szeretett vezér főként közüllünk indult gyerekeket és osaládapákat vezet, legjobb tudása s egy *honvédtábornok* talentumával. A szegedi társadalom megkedvelte *Festl Lehelt* itt-tartózkodása alkalmával. Mivel az altábornagy maga kérte, hogy a harctérre vigyék, így most, hogy legkedvesebb óhaja teljesedett, mi is örömmel vesszük tudomásul utnak indulását, tudván, hogy amidőn a magyar vítérségről és sikerről szó lesz, sűrűn találjuk *Festl és hadosztálya* nevét.

Festl Lehel a város polgármesterétől a következő szívélyes sorokban bucsuzik:

Nagyságos Polgármester Ur!

Felsőbb rendelkezés folytán a mai napon a harctérre vonulok.

Szíves kötelességet teljesítek, amikor a bucsuzás pillanatában Nagyságodnak és a bölcs vezetése alatt álló Hatóságának a legfelsőbb szolgálat és a magam nevében benső köszönetemet fejezem ki azon hazafias és figyelmes támogatás és együttműködésért, melynek értékes eredménye az a kitünő, békés viszony, mely a szabad királyi város közönsége és a helyőrség között a mai áldozatteljes időben dicséretesen fennáll.

Amikor ezen összhang fenntartását továbbra is kérem, egyben fogadja Nagyságod kiváló tiszteletem nyilvánítását. Szeged, 1915. június hó 6-án. *Festl Lehel*, altábornagy.

Most, hogy az altábornagy a harctérre indul, helyénvalónak tartjuk megemlíteni, hogy *már küzdött az északi harctéren, hónapokig*. Egy hadosztály vezetője volt, melyben főként honvédek küzdöttek. Ez a hadosztály felsőbb parancsra a *przemysli várba vonult vissza*. Przemyslt aztán körülvették s a vár ostroma megkezdődött. Hogy *Festl Lehel* hadosztálya is csodálatos erővel, nem lankadó karokkal verekedett a többi csapa-

A DÉLMAGYARORSZÁG

legújabb és legérdekesebb táviratai

nappal:

kiadóhivatalunk és a Békel hírlapiroda kirakataiban.

este:

a Kass, Korzó, Európa, Royal-kávéházban és a Hagenmacher — vendéglőben olvashatók. —